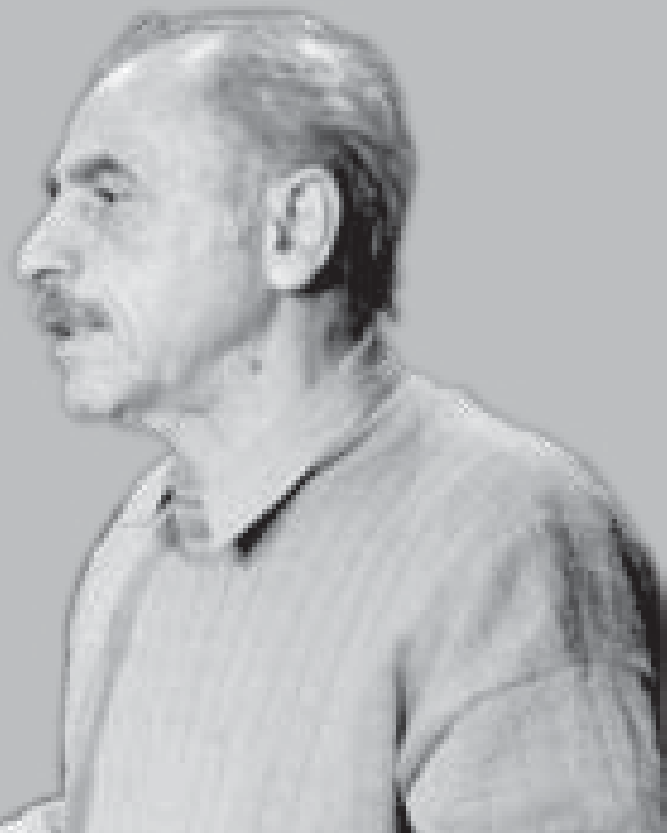

گفت و گو با دکتر پرویز نورپناه - رییس هیأت
مدیره جامعه متخصصین نساجی ایران

جایگاه خود را پیدا کرده‌ایم

- جامعه، مرحله طفولیت را پشت سر گذاشته و در دوران جدید، تمام تلاش خود را به عمل می‌آورد تا با نهادهای مرتبط ارتباط مستمر و موثری برقرار نماید.
- نیاز به حضور متخصص نساجی در کارخانه‌های نساجی بیش از هر زمان دیگری ضروری و انکارناپذیر خواهد شد.
- برخلاف آن چه در اذهان مردم و مسئولان وجود دارد، صنعت نساجی بحران زده و رو به افول نیست.

اشاره:

۱۰ سال از تأسیس جامعه متخصصین نساجی ایران سپری می‌شود و به اعتقاد دکتر نورپناه، جامعه موفق شده دوران طفولیت خود را با موفقیت پشت سر بگذارد و جایگاه خود را در جامعه کلی کشور پیدا کند به طوری که اغلب نهادها، سازمان‌ها و دانشکده‌های مرتبط با نساجی، این شکل تخصصی را به خوبی می‌شناسند و در تصمیم‌گیری‌های خود از آن نظر خواهی می‌کنند.

البته رییس هیأت مدیره جامعه متخصصین نساجی این نکته را نیز مدنظر قرار می‌دهد که هنوز برخی سیاست‌گذاران و مقامات رده بالای کشور، شناخت دقیقی از جامعه، اهداف و کارکردهای آن ندارند و ممکن است دلیل عدم شناخت آنها ناشی از تفکر سنتی و قدیمی باشد که نسبت به صنعت نساجی ایران دارند در حالی که نساجی ایران مراحل پیشرفت و توسعه را آغاز کرده است.

این استاد دانشگاه و پیشکسوت صنایع نساجی تصریح می‌کند که ساختار قدرتمندی برای تشکل‌های غیردولتی در ایران ایجاد نشده است و اگر بخواهند در تصمیم‌گیری‌ها دخالت داشته باشند باید به صورت مصوبه مجلس تبدیل شود که در این صورت، تصمیم‌گیری‌های اصلی را باید دولت اتخاذ کند اما شیوه صحیح این است که مجلس، سیاست‌های کلی کشور را به نحوی تدوین کند تا تشکل‌های غیردولتی، نقش و جایگاه اصلی خود را پیدا کنند.

ضروری و انکارناپذیر خواهد شد. با توجه به نیاز مبرم صنایع نساجی به تدوین برنامه‌های استراتژیک و در نظر گرفتن جایگاه صنعت نساجی در میان سایر صنایع کشور، به خصوص در استراتژی صنعتی ایران، جامعه چه اقداماتی در این زمینه صورت داده است و یا چه راهکارها و پیشنهادهای بصورت مدون و مشخص ارائه داده است؟

همان‌طور که می‌دانید جامعه متخصصین نساجی، یک تشکل غیر دولتی (NGO) است متأسفانه هنوز نقش و جایگاه تشکل‌های

جامعه، مرحله طفولیت را پشت سر گذاشته و در دوران جدید، تمام تلاش خود را به عمل می‌آورد تا با نهادهای مرتبط ارتباط مستمر و موثری برقرار نماید. البته باید به این نکته اشاره کنم که هنوز برخی سیاست‌گذاران و مقامات رده بالای کشور، شناخت دقیقی از جامعه، اهداف و کارکردهای آن ندارند و ممکن است دلیل عدم شناخت آنها ناشی از تفکر سنتی و قدیمی باشد که نسبت به صنعت نساجی ایران دارند در حالی که نساجی ایران مراحل پیشرفت و توسعه را آغاز کرده و نیاز به حضور متخصص نساجی در کارخانه‌های نساجی بیش از هر زمان دیگری

ارزیابی شما از عملکرد ۱۰ ساله جامعه متخصصین نساجی چیست و روند حرکتی این تشکل را چگونه ارزیابی می‌کنید؟ جامعه متخصصین، ۱۰ سال با تمام مشکلات و موانعی که وجود داشت به حیات خود ادامه داد و امروز موفق شده دوران طفولیت خود را با موفقیت پشت سر بگذارد و جایگاه خود را در جامعه کلی کشور پیدا کند به طوری که اغلب نهادها، سازمان‌ها و دانشکده‌های مرتبط با نساجی، این تشکل تخصصی را به خوبی می‌شناسند و در تصمیم‌گیری‌های خود از آن نظر خواهی می‌کنند.

غیردولتی مردم نهاد در ایران نهادینه نشده است و به همین دلیل شاید چندان جدی گرفته نمی‌شوند به همین دلیل برخی از تشکلهای که با این مشکل مواجه بودند؛ سعی کردند براساس قوانین مجلس جایگاه خود را حفظ کنند مانند سازمان نظام مهندسی صنایع ساختمانی، سازمان نظام مهندسی کشاورزی، سازمان نظام پزشکی و... به اعتقاد من تشکلهای غیردولتی نباید نیازی به تصویب مجلس داشته باشد زیرا در تمام کشورها، مجلس بر روی سیاستهای کلی کشور حرکت می‌کند و کاملاً به اهمیت و نقش تشکلهای غیردولتی واقف هستند و می‌دانند که تشکلهای تخصصی با کمترین هزینه، بیشترین اطلاعات در هر زمینه خاص را در اختیار دارند متأسفانه ساختار قدرتمندی برای تشکلهای غیردولتی در ایران ایجاد نشده است و اگر بخواهند در تصمیم‌گیری‌ها دخالت داشته باشند باید به صورت مصوبه مجلس تبدیل شود

در زمان برگزاری نمایشگاه های نساجی، معرفی بیشتر و بهتر جامعه متخصصین به بازدیدکنندگان در اولویت نخست قرار دارد همچنین تلاش می‌کنیم تا از فرصت برگزاری نمایشگاه در زمینه برپایی دوره های آموزشی نساجی و آشنایی مدیران و صنعتگران با نقش متخصص در تولید، آنان را با این مقوله مهم آشنا نماییم.

که در این صورت، تصمیم‌گیری‌های اصلی را باید دولت اتخاذ کند اما شیوه صحیح این است که مجلس، سیاست‌های کلی کشور را به نحوی تدوین کند تا تشکلهای غیردولتی، نقش و جایگاه اصلی خود را پیدا کنند.

در زمان برگزاری نمایشگاه های نساجی، جامعه متخصصین چه کارکرد و نقشی دارد و در ارتقای کمیته شرکت کنندگان و بالتبع افزایش کیفیت برپایی نمایشگاه چه تدابیری اتخاذ می‌کند؟

در زمان برگزاری نمایشگاه های نساجی، معرفی بیشتر و بهتر جامعه متخصصین به بازدیدکنندگان در اولویت نخست قرار دارد همچنین تلاش می‌کنیم تا از فرصت برگزاری نمایشگاه در زمینه برپایی دوره های آموزشی نساجی و آشنایی مدیران

و صنعتگران با نقش متخصص در تولید، آنان را با این مقوله مهم آشنا نماییم. خوشبختانه در چندین دوره برگزاری نمایشگاه های نساجی در کشور، غرفه جامعه متخصصین یکی از پربازدیدترین غرفه‌های نمایشگاه‌ها محسوب می‌شود. در مجموع باید به این نکته اشاره کنم که جامعه در بخش متخصصین نساجی، جایگاه خود را پیدا کرده همچنین ارتباطات خوبی با برخی نهادهای دولتی مانند دفتر صنایع نساجی وزارت صنعت، معدن و تجارت و تشکلهایی مانند اتحادیه تولید و صادرات نساجی، انجمن صنایع نساجی ایران و... برقرار کرده است

جامعه متخصصین نساجی در زمینه شناسایی و افزایش تعداد اعضا برنامه ها و تدابیر خاصی دارد و اصولاً عضویت جدید به چه صورت است؟

در این زمینه با راه اندازی و تقویت سایت جامعه به نشانی www.itsa.com سعی کردیم تا ضمن درج اخبار و اطلاعات جامعه، فضا را برای ارتباط هر چه بیشتر با متخصصین نساجی مهیا سازیم که خوشبختانه در این راستا به موفقیت نسبی نیز دست یافته ایم.

به اعتقاد شما وضعیت فعلی صنایع نساجی ایران چگونه است و از چه مشکلات و تنگنایی رنج می‌برد؟ همچنین نقاط قوت و اتکای آن را در چه مواردی ارزیابی می‌کنید؟

برخلاف آن چه در اذهان مردم و مسئولان وجود دارد، صنعت نساجی بحران زده و رو به افول نیست البته مشکلات و تنگنایهای اساسی در این صنعت مشاهده می‌شود که نیازمند تجدیدنظر و رفع موانع تولید می‌باشد. برای مثال یکی از بزرگترین مشکلات صنایع نساجی ایران، مسائل مربوط به تأمین مواد اولیه است زیرا بخش قابل توجهی از مواد اولیه و ماشین‌آلات و تجهیزات این صنعت وارداتی است بخشی از تولید مواد اولیه هم که از طریق مجتمع های پتروشیمی در اختیار واحدهای تولیدی قرار می‌گیرد؛ به دلیل عدم بهره‌گیری از متخصص نساج و ناآشنایی نسبت به استانداردهای موجود در تولید مواد اولیه نساجی، کیفیت چندان مطلوبی ندارند؛ به همین دلیل مدیران و صنعتگران ترجیح می‌دهند مواد اولیه مورد نیاز را از طریق واردات تأمین نمایند که این امر با توجه به تغییرات و نوسان های ناگهانی ارز و قیمت های جهانی دشوار است.

نکته دیگر این که بسیاری از مدیران نساجی اعتقاد دارند مشکل اصلی نساجی ایران، واردات بی رویه از چین، ترکیه و... است اما این مطلب را چندان مورد تأیید قرار نمی‌دهم زیرا اعتقاد دارم در وهله نخست باید بررسی کرد که منسوجات چینی یا ترکیه از طریق چه افراد یا سازمان های وارد کشور می‌شود بازگانان یا سازمان ها؟ به طور کلی دو نوع واردات محصولات نساجی در ایران وجود دارد. یک نوع، محصولاتاتی مانند چادر مشکی، لباس شب بانوان و... که در ایران تولید نمی‌شوند بنابراین رقیبی برای صنایع نساجی ایران به شمار نمی‌آیند. نوع دوم، محصولات مشابه تولیدات ایرانی است که از نظر کیفیت و قیمت رقیب جدی صنعتگران نساجی هستند و به وفور و به صورت قانونی و غیرقانونی وارد کشور می‌شوند.

به اعتقاد من، مشکل صنعت نساجی پس از انقلاب اسلامی و جنگ تحمیلی، عدم توجه به کیفیت تولیدات است. در بحبوحه جنگ، نیاز به کمیت بیش از کیفیت مورد توجه قرار داشت و تمام منسوجات با هر کیفیتی روانه بازار مصرف می‌شد و به دلیل تحریم های سیاسی و اقتصادی ایران و ممنوعیت واردات، مصرف کنندگان مجبور به مصرف کالاهای عمدتاً بی کیفیت بودند اما پس از جنگ این وضعیت تغییر کرد و واردات منسوجات آغاز شد اما اغلب تولیدکنندگان، گذشت زمان و لزوم توجه به کیفیت را از یاد بردند و در نتیجه بازار منسوجات ایران، پذیرای تولیدات چین، ترکیه و... شد.

نکته پایانی در مورد هدفمندسازی یارانه ها و تأثیرات آن بر صنایع نساجی است. اغلب عنوان می‌شود که اجرای این طرح مشکلات مضاعفی را مانند افزایش قیمت حامل های انرژی برای واحدهای نساجی ایجاد کرده و موجب افزایش قیمت نهایی منسوجات شده است. اما سوال اینجاست که چند درصد قیمت تمام شده محصولات نساجی به انرژی اختصاص دارد؟ و یا پیش از اجرای طرح مذکور این رقم چه میزان بوده و امروز چند درصد شده است؟ تا زمانی که پاسخی برای این سوالات وجود نداشته باشد نمی‌توان در زمینه اثرات طرح هدفمندسازی یارانه ها بر صنعت نساجی بحث کرد و شاید یکی از اقدامات جامعه متخصصین در آینده نزدیک، یافتن پاسخی برای این سوالات باشد. در مجموع تصور می‌کنم مشکلات ناشی از بهره های بالای بانکی و افزایش نرخ ارز به مراتب بیشتر از مشکلات ناشی از اجرای طرح هدفمندسازی یارانه ها می‌باشد.